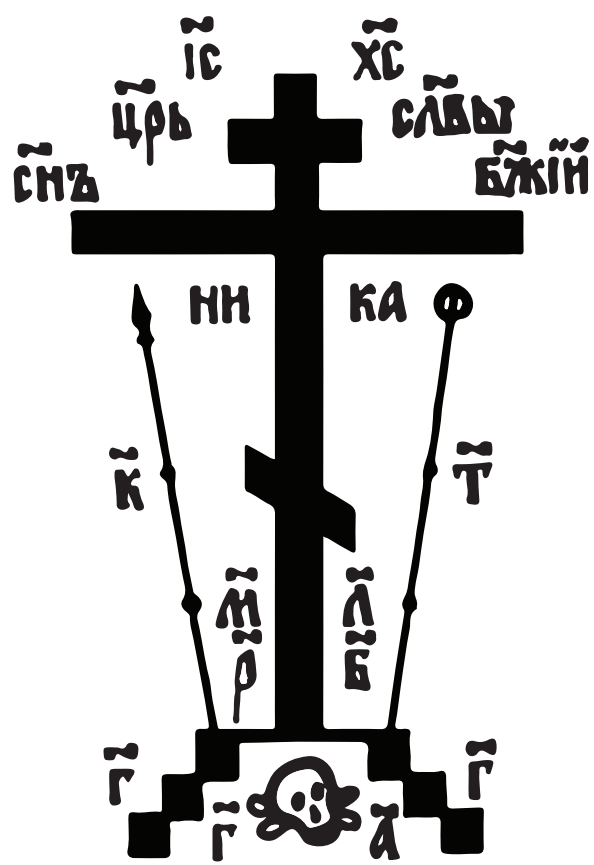

Велікїй канонъ

среда

Велик канон

сряда

Βελίκῃ κανώνη
πρῖβναγω Ὁτца нάшеγω
ἀνδρέα κρήτскаγω

Велик канон
на преподобния наш отец
Андрей Критски

Велик канон на преподобния наш отец Андрей Критски

Български превод:

<http://bulgarian-orthodox-church.org/rr/liturg/tripesnvp-01-vkanon.pdf>

© Фондация «Свети Седмочисленици»

София

2013

**Въ срѣдѣ
първыѣ седмицы
сѣрыхъ постѣвъ,
на повечѣрїи.**

**Творимъ же на кійждо
тропарь поклоны ѿ,
глаголюще ѿ стїхъ: Помилуй
мѧ бже, помилуй мѧ.**

**Великій канѡнъ.
Гласъ ѿ.**

Пѣснь ѧ.

**Ирмосъ, по двѣжды:
Помощникъ ѿ покровитель
вѣстѣ мнѣ во спсѣнїе: сїи
мой вѣхъ ѿ прославлю ѣго:
вѣхъ отца моего, ѿ вознесѣ
ѣго: славно бо прославилъ.**

**Припѣвъ: Помилуй мѧ, бже,
помилуй мѧ.**

**В сряда на първата
седмица на светия
Велик пост, на
Повечерието.**

**На всеки тропар правим
по три поклона и на всеки
стих: Помилуй ме, Боже,
помилуй ме.**

**Велик канон.
Глас шести.**

Песен 1.

**Ирмос: Помощник и
покровител Той ми бе
за спасение - Той е Бог
мой и ще Го прославя,
Бог на отца ми и ще Го
превъзнасям, задето славно
се прослави.**

**Припев: Помилуй ме,
Боже, помилуй ме!**

Ѡ юности хрѣтѣ, заповѣди
твоѧ престѹпихъ,
весе́тра́стнѡ небрегѣи,
оуныніемъ прендо́хъ житіе.
тѣмъже зовѹ ти спсе: поне
на конѣцъ спси ма.

Покѣржена ма спсе, предъ
враты твоѣми, поне на
ста́рость не ѡрѣни мене во
ѧдъ тѣѧ, но прѣжде конца,
ѣкѡ члѣвѣколюбецъ, дажда
мнѣ прегрѣшеній ѡста́вленіе.

Бога́тство моѣ спсе,
нзвѣривъ въ бл҃гдѣ,
пвстѣ ѣсмь плодѡвъ
бл҃гочестнѡвхъ, ѧлченъ
же зовѹ: Ѡче щедрѡтѣ,
предваривъ тѣ ма оущедрн.

Въ разбо́йникн впадѣи ѧзъ
ѣсмь, помышлѣнми моѣми,
вѣсь ѡ нѣхъ оуазвѣхѣ
нынѣ, и исполнихѣ рѧнъ:
но самъ мнѣ предстѧвъ, хрѣтѣ
спсе исцѣли.

От ранна младост, Христе,
нарушавах Твоите заповеди;
потънал в страсти, бях
нехаен и в униние живеех.
Затова викам към Тебе,
Спасителю: поне в края на
живота ми спаси ме!

Мен, падналия ничком пред
Твоите двери, Спасителю,
поне на старост не ме
захвърляй безплоден в ада,
но като човеколюбив, преди
края прости ми греховете.

Спасителю, богатството
си разпилях в разпѣтство
и съм лишен от плодове
на благочестието; и като
страдам от глад, аз викам:
Отче на милостите,
побързай и над мене се
смили!

Аз съм нападнатият от
разбойници - от моите
помисли, сега съм цял
пребит от тях и цял съм
изранен. Но Сам, Христе
Спасителю, ела и изцели ме!

Сщѣнникъ мѧ предвѣдѣвъ
мѧмω ѡде, ѡ левѣтъ бѣда
въ лѣтъхъ нѧга презрѣ: но
нѣ мѣи возсѣвъи ѡсе, ты
предстѣвъ оущѣдри мѧ.

Припѣвъ: Прѣбнаѧ мѧти
маріе, моли бѣга ѡ насъ.

Прѣбныѧ: Ты ми дѣждь
свѣтозарнѣю бѣгодѣтъ
ѡ бжѣственнагω свѣше
промыслѣнѧ, нѣзвѣжѧти
страстѣй ѡмрачѣнѧ, ѡ
пѣти оущѣдри, твоегѡ
маріе житѧ, краснаѧ
нѣсправлѣнѧ.

Слѣва, трѣченъ: Пресвѣтнаѧ
трѣце, во едѣницѣ
покланѣмаѧ, возми брѣма
ѡ менѣ тѣжкое грѣховное,
нѣ ѡкω бѣговтрѣбна дѣждь
ми слѣзы оумилѣнѧ.

Шом ме видя, отмина ме
свещеникѣтъ; а и левитѣтъ,
съзирайки ме гол и
бѣдстващ, ме презря; но
Ти, Иисусе, възсиял от
Дева Мария, за мен се
застѣпи и дай ми милост!

Преподобна майко
Марийо, моли Бога за нас!

Ти ми дарувай светозарна
благодат от Божия небесен
промисъл, та да избегна
мрака на страстите и
усърдно да възпявам
прекрасните подвизи,
Марийо, на твоя живот!

Слава: Троице вечно
сѣществуваща, на Която
като на Бог Един се
кланяме, сними от мене
тежкото греховно брѣме и
като благосърдечна, дай ми
слѣзи на покаяние!

И нынѣ, вѣгородиченз: Бѣе,
надежде и представителство
тебѣ поющихъ, возми бремя
ѿ мене тяжкое грѣхѣвное,
и ѿкъ влѣща читаа,
кающася прїимї ма.

Пѣснь ѿ.

Ирмосъ: вонми небо, и
возглаблю, и воспой хрѣта,
ѿ дѣи плѣтии пришедшаго.

Поползѣхъ ѿкъ дѣдъ
владнѣ, и ѿсквернихъ: но
ѿмыи и мене спсе, слезами.

Ни слезъ, ниже покаѣнїа
имамъ, ниже оумнлениа:
самъ ми еѣ спсе, ѿкъ вѣхъ
дарѣи.

Погубихъ первозданнѣи
добрѣтѣ и блгоуспѣе мое,
и нынѣ лежѣ нагъ, и
стыждѣхъ.

И сега: Богородице,
надеждо и застънице на
ония, които Те възпяват,
сними от мене тежкото
греховно бремя и като
чиста Владичица, приеми
ме в покаяние.

Песен 2.

Ирмос: Чуй, о небе, и аз
ще заговоря и Христа ще
възпея, дошъл в плѣт от
Дева.

Подхлъзнах се като Давид и
паднах в блуд, и оскверних
се, но, Спасителю, умий и
мене със слъзи.

Нито слъзи, нито покаяние,
нито умиление няма у мене,
но Самичък Ти, Спасителю,
като Бог, ми дарувай това.

Аз погубих
първосъздадената моя
красота и благообразие, и
сега лежа гол и се срамувам.

Двѣрь твою не затвори мнѣ
тогда, гдѣи, гдѣи: но ѿвѣрзи
мнѣ сѣю кающемъсѣя тебѣ.

Внѣшнѣ въздыханіа дѣшнѣ
моеа, и ѿчю моею прїимнѣ
капли спѣе, и спѣи ма.

Члѣвколюбче хотѣи всѣмъ
спѣтисѣя, ты воззови
ма, и прїимнѣ ѣакъ блгъ
кающагоа.

Прпѣвз: Пресѣла вѣе, спѣи
наса.

Бѣгородиченз: Пречѣла вѣе
дѣо, едина всепѣла, молнѣ
прилѣжнѣ, во ѣже спѣтисѣя
намъ.

Ирмосъ: Видите видите,
ѣакъ ѣзъ ѣсѣмъ вѣз: маннѣ
ѿдождивый, и водѣ и зѣ
камене источивый дрѣвле
вз пѣстѣни людемъ
моимъ десницею единою, и
крѣпостѣю моею.

Господи, Господи, не
затваряй в оня час пред мене
Твоята врата, но отвори я за
мене, каещия се пред Тебе.

Спасителю, обърни
внимание на стенанията
на душата ми и приеми
сълзите на очите ми и ме
спаси.

Човеколюбецо, Който
желаш спасението на
всички! Призови ме и, като
Благ, приеми мене, каещия
се.

Пресвета Богородице, спаси
нас!

Пречиста Богородице
Дево, единствена от всички
възпявана, усърдно се моли
да се спасим!

Ирмос: Видете, видете, че аз
сѣм Бог, Който в древност
като дѣжд излях манната и
в пустинята източих за Моя
народ вода от камъка чрез
едничката Моя десница и
сила.

ВИДИТЕ ВИДИТЕ, ЯКЪ АЗЪ
ЕСМЪ БГЪ: ВЪШАЙ ДУШЕ МОЯ
ГДА ВОПИЮЩА, И ОУДАЛИСА
ПРЕЖНАГЪ ГРѢХА, И БОИСА
ЯКЪ НЕВМЫТНАГЪ, И ЯКЪ
СЪДИИ И БГА.

КОМУ ОУПОДОБИЛАСА
ЕСИ МНОГОГРѢШНАА
ДУШЕ, ТОКМУ ПЕРВОМУ
КАИНУ, И ЛАМЕХУ ОНОМУ,
КАМЕНОВАВШАА ТѢЛО
СЛОДѢЙСТВЫ, И ОУБИВШАА
ОУМУ БЕЗСЛОВЕСНЫМИ
СТРЕМЛЕНЬМИ.

БСА ПРЕЖДЕ ЗАКОНА
ПРЕТѢКШИ, О ДУШЕ! СНАД
НЕ ОУПОДОБИЛАСА ЕСИ, НИ
ЕНОВА ПОДРАЖАЛА ЕСИ, НИ
ЕНОВА ПРЕЛОЖЕНИЕМУ, НИ
НОВА: НО ЯВИЛАСА ЕСИ ОУБОГА
ПРАВЕДНЫХЪ ЖИЗНИ.

«Вижте, вижете, че Аз съм Бог!» Слушай внимателно, душо моя, Господа, казващ това: отстрани се от предишния грях и се бой от Господа, като от неподкупен Съдия и Бог.

На кого си се уподобила, душо многогрешна? Точно на древните Каин и Ламех, понеже с камъните на зли дела съсипа тялото си и уби ума си с безсловесни желания.

Ти, душо, премина покрай всички преди Закона, ала нито се оприличи на Сит, нито подражава на Енос, ни на Енох чрез духовно преселване, нито на Ной, но си остана чужда за живота на праведните.

Едіна ѿвѣрзла єси хлѣви
гнѣва, бѣа твоєгѡ, дѡше
моѡ, и потопила єси всѡ,
ѡкоже зѣмлю плѡть, и
дѣлїна и житїє, и превыла
єси внѣ спсїтельнагѡ
ковчѣга.

Припѣвъ: Прѣвнаѡ мѡти
марїе, моли бѣа ѡ насъ.

Прѣвнаѡ: Всѣмъ оусердїемъ
и любѡвію прїтекла єси
хрїстѡ, первыи грѣхѡ пѡть
ѡвращши, и въ пѡстынѡхъ
непроходїмыхъ питѡущисѡ,
и тогѡ чїстѣ совершающї
бжѣственныѡ зѡповѣди.

Слава, трѣченъ:

Безначальнаѡ, неозданнаѡ
трѣце, нераздѣльнаѡ
єдїнице, кающасѡ мѡ
прїмнї, согрѣшївша спсї,
твоє ѣсмь созданїе, не
прѣзри: но пощадї и избѡви
огненнагѡ мѡ ѡсѡжденїѡ.

Ти сама, моя душо, си
отвори бездната с гнева на
своя Бог и с потоп удави -
както Той землята, - тялото,
делата и живота си, и
остана извън спасительна
ковчег.

Преподобна майко
Марийо, моли Бога за нас!

С цялото си усърдие и
любов ти прибягна към
Христа, като напусна
първия греховен
път и обитаваше в
непроходимите пустини,
и в чистота изпълняваше
Неговите божествени
заповеди.

Слава: Безначална,
несътворена Троице,
неразделна Единице,
приеми ме каещия се,
спаси ме, съгрешиха - аз
съм Твое създание, не ме
презираи, но пощади ме,
избави ме от осъждането
на огън.

И нынѣ, вѣгородиченъ:

Пречѣтаа влѣце,
вѣгородительнице, надеждо
къ тебѣ притекающихъ, и
пристанице същихъ въ бѣри,
млѣтвиаго и создателя и
сна твоего оумилостивн и
мнѣ млѣтвами твоими.

Пѣснь ѿ.

Ирмосъ: Оутверди гдн, на
камени заповѣдей твоихъ
подвигшееса сердце мое,
ѣкѡ единъ стъ еси, и гдъ.

Благословѣнїа сїмова не
наслѣдовала еси дѣше
оканнаа: ни пространное
удержанїе, ѣкоже ѣфедъ
имѣла еси на земли
оставленїа.

Ѧ земли харранъ, изыди
ѡ грѣха дѣше моя,
гдн въ землю точашю
присноживотное нетленїе,
ѣже авраамъ наслѣдствова.

И сега: Пречиста
Владичице, Богородителко,
Надежда на прибыващите
къ Тебе и Пристан за
обзетите от буря, с Твоите
молитви склони на милост
и къ мене милостивия
Твой Създател и Син.

Песен 3.

Ирмос: Утверди, Господи,
колебаещото се мое
сърце върху камъка на
Твоите заповеди, защото
Ти единствен си Свят и
Господ.

Ти, окаяна душо, не
наследи Симовото
благословение, нито,
подобно на Яфет обширно
владение на земята, прошка
на греховете.

Излез от земята Харан,
душо моя, излез от греха и
иди в земята, където извира
вечноживо нетление и
която Авраам наследи.

Авраама слышала еси душе
моля, древле оставльша
землю отчества, и
вывша пришельца, сего
произволенію подражай.

Оубе мамврийскаго
учредивъ патриархъ агглы,
наследствова по старости
убефованіа ловитвѣ.

Исаака окаяннаа душе
моля, развѣвши новю
жертвѣ, тайно всеожженнѣю
гдѣи, подражай егѣ
произволенію.

Исмаила слышала еси,
трезвнѣа душе моля,
изгнана ѿкъ равинно
ѿрожденіе, виждѣ,
да не какъ подобно
что постраждеши
ласкосердствѣющн.

Припѣвъ: Прѣвнаа мѣти
маріе, моли бѣа ѿ насѣ.

Ти си слушала, душо моя,
как в старо време Авраам
остави бащината си земя и
стана скитник. Подражай
на неговата решителност.

Патриархът, като
угости Ангелите под
Мамврийския дѣб,
обещание придоби на
старост, като улов.

Като узна, бедна моя душо,
как Исаак тайнствено е
принесен в нова жертва
всесьжение на Господа,
подражай на неговата
решителност.

Ти си слушала, душо моя,
как Измаил бе прогонен,
като рожба на робиня.
Внимавай, прочее, да
не претърпиш и ти
нещо подобно заради
сладокрастието си.

Преподобна майко
Марийо, моли Бога за нас!

Марин: Содержимъ ѣсмь
вѣрю, и треколнѣемъ
согрѣшѣній, но самá ма
мáти нынѣ спси, и кз
пристанницѣ вѣ́ственнаго
пока́нїа возведи.

Припѣвъ: Прѣвнаа мáти
маріе, моли б́га ѿ насъ.

Марин: Ра́вское молѣнїе и
нынѣ прѣвнаа принѣши
ко влгоу́тробнѣй мл́твами
твои́ми вѣ́те, ѿвѣрзи ми
вѣ́ственныа вхóды.

Слава, трѣенъ: Трѣце
прóста, неоздáнна,
безначáльное ѣстество,
кз трѣ́це пѣвáемаа
ѹпостáсеи, спси ны вѣ́роу
поклáющыаа держáвѣ
твоѣй.

И нынѣ, вѣ́городиченъ: Ѹ
о́ца безлѣ́тна с́на, кз
лѣ́то вѣ́городительнице
ненскѣсомвѣжнѣ роди́ла ѣси,
стрáнное чѣдо, пребы́вши дѣа
до́щи.

От бурята и мощните
вълни на грехове обзет
сѣм, майко; но ти сама
сега ме избави и доведи
в пристаницето на
божественото покаяние.

Преподобна майко
Марийо, моли Бога за нас!

Възнеси и сега,
преподобна, чрез твоите
молитви към милостивата
Богородица рабската ми
молба и отвори ми вход
към Бога.

Слава: Проста, несъздадена
Троице, безначално
естество, възпявано в три
Ипостаси, спаси нас, които
с вяра се прекланяме пред
Твоеото могъщество.

И сега: От предвечен Отец
без мъж си родила във
времето Син, Богородице
- о дивно чудо! - и си Го
кърмила, пребъдвайки
дева.

ПѢСНЬ 4.

Ирмосъ: Оуслыша прѣрокъ
пришествіе твоє гдѣ, и
оубоахъ, ѣкв хощеши
ѡ дѣы родитиася, и
человѣкъмъ явитиася, и
глаголаше: оуслышахъ слѡухъ
твоѣ, и оубоахъ, слава
силѣ твоєй гдѣ.

Тѣло ѡскверниася, дѡухъ
ѡкалѣася, вѣсь ѡтрупихъ:
но ѣкв врачъ хрѣтѣ, ѡвоа
покааніемъ моимъ оуврачѡи,
ѡмыи, ѡчисти, покажи спсе
моѣ, паче снѣга чистѣйша.

Тѣло твоє и кровъ
распинаемый ѡ всѣхъ
положилъ єси слѡве: тѣло
оуево, да мѣ ѡбновиши:
кровъ, да ѡмыеши мѣ:
дѡухъ же предалъ єси, да
мѣ приведиши хрѣтѣ, твоемѡ
родителю.

Песен 4.

Ирмос: Чу пророкъ за
Твоего идване, Господи, и
се уплаши, че ще се родиш
от Дева и на човеците
ще се явиш, и казваше:
„Чух вестта за Теб и се
уплаших“: слава на Твоего
всемогъщество, Господи!

Тялото ми е осквернено,
духът ми е изкалян, цял
съм изранен. Но като
Лекар, о, Христе, изцели
и двете чрез покаянието
ми; умий ме, очисти и ме
яви по-чист и от снега,
Спасителю мой!

Твоего Тяло и Крѣв Ти,
Слово, при распятието
Си принесе в жертва за
всички: Тялото - за да ме
обновиш; Крѣвта - за да ме
умиеш; а Дух си предал, за
да ме заведеш, Христе, при
Твоя Отец.

Бодѣлаахъ ѣси спїсєніе посредеѣ
земли щєдре, да спїсємса.
вѣлею на дрєвѣ распѣлса
ѣси. ѣдємхъ затворєнный
ѡвєрзєса, горнаа и
дѡльнаа тварь, иазицы вси
спїсєни покланяютса тебѣ.

Да вѣдетхъ мнѣ кѡпѣль, кровь
иази ребрхъ твоихъ, кѡпѣ
и питїе, источившее водѣ
ѡстаклєніа, да ѡбоудѣ
ѡчищаюса, помазѣлса и
пїа: иако помазанїе и питїе
словє, животѡчнаа твоа
словєа.

Чашѣ црковь стажа, ребра
твоа живонѡснаа, иази
ниже свѣбьла намъ источи
токни, ѡстаклєніа и разѣма,
во ѡбразѣ дрєвнааго и
новѣаго двоихъ кѡпѣ
завѣтѡвхъ, спїсє нѡшихъ.

Ти устрои спасение посреда
земята, Щедрый, за да се
спасим. Ти доброволно
се разпѣна на дрѣвото.
Заклѡченият Едем се
отвори, всяка твар на
небето и земята и всички
спасени народи Ти се
покланят.

Купел да ми бѣде кровта
из ребрата Ти и питие,
от което извира вода на
прошение, та двойно да
се очистя - с пиене и с
помазване: като помазване
и питие, Боже-Слово, са
Твоите животворни слова.

Като чаша прие Църквата
Твоите животворни
ребра, от които за нас
ти, Спасителю наш,
изля двойни струи - на
прошка и на разбиране, -
изобразяващи двата Завета,
стария и новия.

НѦГЪ ѿСМЪ ЧЕРТОГА, НѦГЪ
ѿСМЪ И БРАКА, КЪПНУ И
ВѢЧЕРИ: СВѢТІЛЬНИКЪ ОУГАСѢ,
ІАКЪ БЕЗЕЛЕЙНЫЙ, ЧЕРТОГЪ
ЗАКЛЮЧЕНЪ МНѢ СПѦЩУ,
ВѢЧЕРЪ СНѢДЕСЪ: АЗЪ ЖЕ ПО
РЪКЪ И НОУГЪ СВЪЗАНЪ, ВОНЪ
НИЗВѢРЖЕНЪ ѿСМЪ.

Слава, трѣченъ: Нераздѣльное
существомъ, неслитное
лицы, бгословлю тѣ,
трѣческое едно бжествѣ,
іакъ единноцрѣтвенное и
сопрѣтѣльное, коію ти
пѣснь великую, въ вышнихъ
трегубъ пѣснословимъ.

И нынѣ, вгородиченъ: И
раждаеш, и дѣествоваш,
и превыкаеш о боудъ
естествомъ дѣа, рождѣсѣ
обновляетъ законы
естества, оутрѣба же
раждаетъ нераждающа.
бгъ и дѣеже хощетъ,
повѣждаетъ естества
чїнъ, творитъ бо, ѣлика
хощетъ.

Изгонен съм от чертога,
изхвърлен съм и от
брачния пир, и от вечерята;
светилникът ми, лишен от
елей, угасна; докато на съм
се предавах, чертогът беше
заклучен, вечерята свърши:
а аз, с вързани ръце и нозе,
съм изхвърлен навън.

Слава: По естество
неразделим и по Лица
несливаем, Теб, Троичен
Единен Боже, богословя,
като Един царуващ и
съвместно Владеещ, на
Тебе пея песента велика
във висините възпявана
тройствено.

И сега: И раждаш, и
пребъдаваш в девство, и в
двете естеството девствено
запаваш: от Теб Родилият
се обновява законите на
естеството, а Го ражда
утробата нераждаща.
Където Бог поиска, там
естественият закон се
превъзмогва, защото Той
върши всичко, каквото
пожелае.

ПѢСНЬ ҃.

Ирмосъ: ѿ ноши
оутреннююща, члѣколюбче,
просвѣти, молюся,
и настави и мене на
повелѣнїа твоа, и навчи
мѧ спсе, творити волю
твою.

Иакъ тѣжкїи нравома,
фараонѣ горькомѣ быхъ
вѣко, іанни, и іамври,
дѣшю и тѣломъ, и
погрѣженъ оумомъ: но
помози ми.

Каломъ смѣсїхъ
ѡкаанный оумомъ, ѡмый
мѧ вѣко, вѣнею моюхъ
слѣзъ, молю тѧ, плоти
моеѧ одеждѣ оубѣливъ іакъ
снѣгъ.

Ище испытаю моѧ дѣла
спсе, всѧкаго чловека
превозшедша грѣхѣми
себѣ зрю, іакъ разумомъ
мвдрствѣхъ согрѣсїхъ, не
невѣдѣнїемъ.

Песен 5.

Ирмос: Човеколюбцо,
моля Ти се, просвети
мене, който от нощен час
в молитва подранява, и
настави ме с повеленията
Твои, и научи ме,
Спасителю, да върша
Твоята воля.

Колко ожесточен по
нрав станах с душа и
с тяло, - като Янний и
Ямврий горко робуващи
на фараона, - и умът ми
бе погълнат, но, Владико,
помогни ми!

Ума си потопих в калта,
окаян аз, но моля Ти
се, Владико, умий ме в
къпалнята на моите съзри
и одеждата на моята плът
направи снежнобяла.

Когато изпитвам делата си,
намирам, че с греховете си
аз съм надминал всички
човеци, защото съм грешил
с разумно съзнание, а не по
незнание.

Пошадѣ пошадѣ гдѣи,
созданіе твое, согрѣшихъ,
ѡслабѣ мнѣ, ѣако
естествомъ чѣтый самъ
сый единъ, и инъ развѣ
тебѣ никтоже есть кромѣ
скверны.

Менѣ ради бгѣ сый,
вообразилъ еси въ мѣ,
показалъ еси чюдеса,
исцѣлилъ прокаженныхъ, и
разслабленнаго стагнувъ,
кровоточивыя токъ
оуставилъ еси спсе,
прикосновеніемъ ризъ.

Припѣвъ: Прѣбная мѣти
маріе, моли бгѣ ѡ насъ.

Прѣвныя: Стрѣи іорданскія
прешѣдши, ѡбрѣла еси
покой безволѣзненный,
плѣти сласти извѣжавши,
ѣаже и насъ изми твоими
мѣтвами прѣбная.

Пошадѣ, Господи,
пошадѣ Своето създание:
съгрѣшихъ, прости ми,
защото само Ти си чист
по естество и освен Тебе
никой друг не е без порок.

Заради мене Ти, бидейки
Бог, си приел моя образ
и си извършил чудеса -
изцерявал си прокажени,
укрепявал си разслабени,
спрял си кръвотечението
на кръвоточивата чрез
допир до дрехата Ти.

Преподобна майко
Марію, моли Бога за нас!

След като премина река
Йордан, ти се сдобѣ с
покой безболѣзен, като
избяга от сладострастието
на плѣтта, от което и нас
избави, преподобна, чрез
твоите молитви.

Слава, трѣченъ: Тѣ трѣце
славимъ, единого бѣга,
спѣхъ, спѣхъ, спѣхъ єси ѿче,
снѣ, и дшѣ, прѣстоє
существо, единиче прѣсно
покланѣмаѣ.

И нынѣ, вѣторѣченъ: Изъ
тебѣ ѡблечѣсѣ въ мое
смѣшеніе, нетлѣннаѣ
взмѣжнаѣ мѣти дѣо, вѣхъ
создѣвѣи вѣки, и соединѣ
сѣбѣ челоѣчѣское существо.

Пѣснь 5.

Ирмосъ: Возопѣхъ всѣмъ
сѣрдцемъ моимъ къ щѣдромъ
бѣгу, и оуслыша мѣ ѿ ада
пренепѣднѣго, и возведѣ ѿ
тлѣи живѣтѣ мой.

Востѣни и поборѣ, ѣкѣ
исхѣсѣ амалика, плѣтскѣѣ
страсти, и гавѣонѣты,
лѣстныѣ помысли прѣсно
повѣждающѣи.

Слава: Теб, Троице,
прославяме - Единия Бог:
Свят, Свят, Свят си Отче,
Сине, и Душе, прѣсто
Существо, Единича, на
Когото вечно се покланѣт.

И сега: От Тебе, Нетленна,
Безмѣжна Майко Дево,
в брѣнното ми тяло се
облече Создѣтелѣт на
вековѣте Бог и сѣдини
сѣс Себе Си човѣшкото
естество.

Песен 6.

Ирмос: От все сѣрце
извикахъ къмъ щѣдрѣѣ
Бог и Той ме чу от ада
прѣизпѣден и от погѣбѣл
живѣта ми изведѣ.

Вдѣгни се и воюѣѣ срѣцу
плѣтскѣте страсти, както
Иисус - срѣцу Амалик и
гавѣонѣте, като всякога
пѣбеждаѣш измамнѣте
помисли.

**Пренди времене текуще
естество, ѿкво прежде
ковчегъ, и земли оныя
вди во ѿдержани
ѿбѣтованиа души, вгъ
повелѣветъ.**

**ѿкво спсавъ еси петра
возопивша, спси, предвари въ
мъ спсе, ѿ свѣра избави,
простеръ твою руку,
и возведи изъ глубины
грѣховныя.**

**Пристанище тѣ вѣмъ
оутѣшноу, вѣко, вѣко христѣ:
но ѿ незаходимыхъ глубинъ
грѣха, и ѿчяниа мѣ
предвари въ избави.**

**Слава, трѣенъ: Трѣца есмь
проста, нераздѣльна,
раздѣльна личнѣ, и единица
есмь естествомъ соединена,
ѿцъ глаголетъ и снъ и
вжественный дхъ.**

**Богъ заповядва, душо:
прекоси течащото естество
на времето, както в
древност ковчегътъ премина
Йордан и завладей
обещаното.**

**Както спаси Петра, зовящ:
„Спаси ме!“, побързай,
Спасителю, и мен да
избавиш отъ звяра, като
протегнешъ ръката Си и да
ме изведеш отъ дълбината
на грѣха.**

**Пристанище тихо Те зная,
Владико, Владико Христе!
Побързай да ме избавиш
отъ непроходимите
дълбочини на грѣха и
отчаянието.**

**Слава: Азъ съмъ Троица
проста и неделима,
разделена по Лица и
Единица, съединена
по естество, - така
свидетелствуватъ Отецъ, Синъ
и Божествениятъ Духъ.**

И нынѣ, вѣтородиченъ:
Оутрѣба твоѧ вѣ
намъ роднѧ, воображенѧ
по намъ: ѣгоже ѣкѡ
создателя всѣхъ, молн
вѣе, да млтвамн твоимн
ѡправдимсѧ.

Тѧже, Гдн помнѧи,
трижды. Слава, и нынѣ:

Кондакъ, гласъ ѣ:

Дѡшѣ моѧ, дѡшѣ моѧ,
востани, что спнши; конѣцъ
приближаетсѧ, и ѣмашн
смѣтннсѧ: воспрани оубѡ,
да пощаднтъ тѧ хртосѧ
вѣхъ, вездѣ снн, и всѧ
исполнѧи.

И сега: Твоята утроба,
Богородице, ни роди
Бога, Който прие нашия
образ. Него, прочее, моли,
като Създател на всички,
да бъдем оправдани по
Твоите молитви.

След това: Господи,
помилуй, три пѣти. **Слава,**
И сега:

Кондак, гласъ б.

Душо моя, душо моя!
Стани, защо спиш? Краят
се приближава и ще
изпаднеш в смут. Пробуди
се, прочее, за да те пощади
Христос Бог, Който
е навсякъде и всичко
изпѣлава.

ПѢСНЬ 3.

Ирмосъ: Согрѣшихомъ,
беззаконновахомъ,
неправдовахомъ предъ
тобою, ниже соблюдохомъ,
ниже сотворихомъ, якоже
заповѣдалъ еси намъ: но
не предаждь насъ до конца,
отцѣвъ бже.

Манасіева собралъ еси
согрѣшеніа и зволнѣемъ,
постыльши яко мерзости
страсти, и оумноживши
душѣ негодованіе: но тогда
покаланію ревнующи теплѣ,
стажн оумиленіе.

Ихаавовымъ поревновала еси
сквернамъ, душѣ моѣ, оубы
мнѣ, была еси плотскихъ
сквернъ превывалище, и
создах срамленъ страстей: но
изъ глубины твоѣ въздохнѣ,
и глаголи въ грѣхѣ твоѣ.

Песен 7.

Ирмос: Съгрешиме,
беззакония и неправди
вършихме предъ Тебе:
ни то изпыльныхме, ни то
сторихме това, което Ти ни
беше заповядал: ала докрай
не ни оставяй, Боже на
отците ни.

Ти, душо, доброволно
си натрупа греховете на
Манасия, като си издигна,
като мерзки идоли,
страстите и умножи
негодуванието; но като
подражаваш горещо
на неговото покаяние,
придобий умиление.

Ти, душо моя, си проявила
ревност към Ахавовите
мерзости, уви! Ти стана
жилище на плътските
нечистотии и срамен
съд на страстите, но
въздъхни от дълбините
си и изповядай предъ Бога
своите грехове.

Заключи́сѧ тѣвѣ нѣо дѡшѣ,
и́ глѡдѡ вѣжій пострѣже
тѧ: ѣгда и́лїи дѣсѣ-
їтѧнина ѣкоже а́хаа́вѡ, не
покорісѧ словесѣмѡ и́ногдѡ:
но сара́фдїи о́уподобивсѧ,
напитѧй прѣрочѡ дѡшѡ.

Попали́ и́лїа и́ногдѡ двѡци
пѧтьдесѧтъ іезавѣлннѡхѡ,
ѣгда стѡднѡх пророчи
погѡвнѣ, во ѡбличѣніѣ
а́хаа́во: но вѣгай
подрѧжѧніѡ двои́ дѡшѣ, и́
о́укрѣплѧйсѧ.

Слѡва, трѣченѡ: Трѣце
прѡстѧх, нераздѣльнаѧ,
ѣдиносѡщнаѧ, и́ ѣстество
ѣдино, свѣтлове и́ свѣтъ,
и́ стѧ трї: и́ ѣдино стѡ
поѣтсѧ вѣх трѣца. но коспѡй,
прослѡвн живѡтъ и́ живѡтъ,
дѡшѣ всѣхѡ вѣа.

Затвори се за теб небето,
душо и глад по Бога те
обзе, както някога Ахав, за
гдето не послуша думите
на Тесвитянина Илия.
Но ти подражай на
Сарептската вдовица и
храни душата на пророка.

В древност Илия дважди
изгори по петдесет
служители на Йезавела,
след като за избличение
на Ахав погуби срамните
(лъже)пророци; а ти, душе,
недей да подражаваш на
двамата и бъди крепка.

Слава: Троице проста,
неделима, единосъщна и
едно естество - Светлини
и Светлина, и три Свети и
един Свят - така се възпява
Бог Троица, но възпей
и прославяй Живота и
Животите, душе - Бога на
всички.

И нынѣ, вѣтородиченъ:
Поѣмъ тѣ, бѣгословѣмъ
тѣ, покланѣемъ ти
вѣтородительнице: ѿкъ
нераздѣльныхъ трѣцъ,
породилъ еси единого хрѣта
вѣга, и сама ѿверзла еси
намъ свѣщымъ на землѣ
нѣнаѣ.

Пѣснь ѿ.

Ирмосъ: Егѡже вѡинства
нѣнаѣ славлѣтъ, и
трепещѣтъ херувѣмъ и
серафѣмъ, всѣко дыханѣе и
твѣрь, пойте, бѣгословѣте и
превозносите во всѣ вѣки.

Правосѣде спѣе помилѣи,
и избѣви мѣ огнѣ, и
прещенѣи, еже ѿмамъ на
сѣдѣ праведно претерпѣти:
ѡслави мѣ прѣжде концѣ,
добродѣтелию и покаянѣемъ.

И сега: Възпяваме Те,
благославяме Те, на
Тебе се покланяме,
Богородителко, защото Ти
роди Единия Христа Бога
от неразделната Троица
и сама за нас, земните,
отвори небесните жилища.

Песен 8.

Ирмос: Този, Когото
небесните войнства
прославят и пред Когото
херувимите и серафимите
треперят - Него, всички
същества и творения,
възпявайте, благославяйте
и превъзнасяйте във
всички векове.

Правосѣдни Спасителю,
помилвай ме и ме избави
от огня, и от заплахата,
която справедливо трябва
да претърпя на Съда.
Облекчи ме преди края,
като ми дадеш добродетел
и покаяние.

Иѡкъ разбѡйникъ вопію ти:
помѡнїи мѡ. ѡкъ пѣтръ
плѡчѣ горѣѣ: ѡслави ми
спсе. зовѣ ѡкъ мытарѣ:
слезю ѡкъ блѣдницѡ. прїимѣ
моѣ рыданїе, ѡкоже иногда
хананѣнно.

Гноенїе, спсе, ищѣлїи
смирѣнныѡ моѣѡ дѡшї:
ѣдїне врачѣ, плѡстырь мнѣ
наложїи, и елей и вїно,
дѣлѡ покажнїѡ, оумиленїе со
слезѡми.

Хананїю и ѡзъ подражѡѡ,
помѡлѣи мѡ, вопію, спсе
дѣдовъ: касѡюѡ краѡ рїзы,
ѡкъ кровотоѡчїѡѡ: плѡчѣ,
ѡкъ марїѡ и марїѡ над
лазаремъ.

Слава, трїченъ: Безначѡлїне
Отче, спсе собезначѡлїне,
оутѣшителю бл҃гїи, дше
правѣи: слѡѡѡ вѣїѡѡ
родителю, Отца безначѡлїна
слѡѡѡ, дше живѣи и
зїждѡѡ, трїце ѣдїнице
помѡлѣи мѡ.

Като разбѡйника викам към
Тебе: „Спомни си за мене!“
Като Петър плача горчиво:
„Прости ми, Спасителю!“,
като митарѡ стена; като
блѣдницѡта проливам сълзи;
приѣми моѡто риданїе,
както приѣ на хананейкѡта.

Изцели, Спасителю,
гноенето на моята смирена
душа; Единствен Лекарю,
наложи ми пластир, елей и
вино - дела на покаянїе и
умиленїе със сълзи.

На хананейкѡта подражѡѡм
и викам към Сина Давидов:
“Помилѡѡ ми!“ Доѡирам
се до Негоѡта дрѡѡа
като женѡта, страдаѡѡ от
крѡвотѡченїе; плача, както
Марта и Марїѡ над Лазарѡ.

Слава, Трїчен: Безначѡлїни
Отче, събезначѡлїни Сине,
Утешителю благ, Дух
на правдѡта, Родителю
на Слѡѡѡто, Слѡѡѡ на
безначѡлїнїѡ Отец, Дух
жив и съзїдаѡѡѡ, Трїце
Едїнїце, помилуй ме!

И нынѣ, вѣгородиченз: Іѣкѡ
ѡ ѡбращенїа червленїцы
пречїтаа, оумнаа баграница
еммануїлеа, внѣтрѣ
ко чрѣвѣ твоѣмѡ плѡтъ
нѣсткаса, тѣмже бѣѡ
воистиннѡ тѣ почитаемѡ.

Пѣснь 4.

Ірмосъ: Безсѣмннагѡ
зачатїа ржїтѡ несказанное,
мѣре безмѣжныа нетлѣненз
плѡдз: вѣже ко рожденїе
ѡбновляетѡ естествоа.
тѣмже тѣ всї родн,
іѣкѡ вѣгонеѣстнѡю мѣре,
православнѡ величаемѡ.

Недѡгнїи сѣлѣа, нїщымѡ
блговѣствоваше, хрїтѡсѡ
слово, вредныа оубрачевѣ,
сѡ мѡитарнїа іадѣше, со
грѣшникн бесѣдоваше,
їаїровы дщїре дѡшѡ
предѡмѣршѡю возвратнї
ѡсѡзанїемѡ рѣкн.

И сега: Като от пурпурна
коприна, Пречиста, в
Твоята утроба се изтъка
духовна багреница, плътта
Емануилова и затова като
истинска Божия Майка те
почитаме.

Песен 9.

Ирмос: Неизказано е
рождеството от безсеменно
зачатие; нетленен е
плодът на несъчетаната
с мъж Майка, защото
Божиято раждане обновява
естеството. Затова всички
родове, като Богоневестна
Майка, православно Те
величаем.

Като изцеляваше
болестите, Христос - Бог
Слово, благовестеше на
сиромасите, Той излекува
сакатите, с митарите ядеше,
с грешните беседваше
и чрез допиране с ръка
възвърна на Яировата
дъщеря душата, която вече
беше я напуснала.

Митарь спсашеся, и блудница целомъдрствоваше, и фарисей хвалася ѿвѣждашеся: **Ѹ**вз оубо, ѿчисти мѧ: **Ѹ**ва же, помилуй мѧ. **с**ей же величашеся вопиѧ: **б**же, благодарю тѧ: и прочыя възвмныя глаголы.

Закхей митарь бѣ, но обаче спсашеся, и фарисей симонъ соблажнѧшеся, и блудница прїимаше ѿстаивительная разрѣшенїѧ, ꙗко имѡшаго крѣпость ѿставляти грѣхѹ: **ю**же дѡше потщисѧ подражати.

Блудницѣ, **Ѹ** окаянна дѡше моѧ, не поревновѧла єси, **я**же прїимши мѹра ѡлавѧстрѧ, со слезѧми мѧзаше нозѣ спсѡвѣ, ѿтрѣ же власѹ дребннхъ согрѣшенїй рѡкописанїе раздирѡущаго єѧ.

Митарят се спасяваше, блудницата живееше целомъдрено, а самохвалният фарисей бе осъден, защото първият викаше: “Бъди милостив към мене“, втората: „Помилвай ме!“, а фарисеят себе си възвеличаваше, говорейки: „Боже, благодаря Ти...“ и други безумни думи.

Закхей беше митар, но се спаси; Симон Фарисей се съблазни, а блудницата получи пълно опрощение от Онзи, Който има власт да прощава греховете - на нея, душо, побързай да подражаваш.

Не си проявила ревност, о, моя окаяна душо, като блудницата, която взе съда с мирото, със съзи помазваше и с косите си отриваше нозете на Спасителя, Който разкъса свитъка с греховете ѱ.

Грады, ѿмже даде
хрѣтосѣ бл҃говѣстїе, дѹше
моѹ, оубѣдала еси,
какѡ проклати быша.
оубойсѣ оуказанїа, да
не вѣдешн ѿкоже оны,
ѿхже содомлянѡмѣ бл҃го
оуподобивѣ, даже до ѿда
ѡсѣднѣ.

Да не горшаш ѿ дѹше моѹ,
ѿвншисѣ ѡч҃аїнемѣ хананѣн
вѣрѹ слышавшаш, е҃аже дщи
словоѣмѣ вѣїимѣ исцѣлїсѣ:
снѣ дѣдовѣ, сп҃снѣ ѿ менѣ,
воззовнѣ ѿз гл҃виннѣ с҃рдца,
ѿкоже она хрѣтѹ.

Слава, тр҃ченѣ: **О**ца
просл҃авимѣ, сн҃а
превознесемѣ, вѣ҃стѣннѡмѣ
дх҃ѹ вѣрнѡ поклонимсѣ,
тр҃цѣ нераздѣльнѣй
едїнницѣ по сѹществу,
ѿкѡ свѣтѹ ѿ свѣтѡмѣ,
ѿ живѡтѹ ѿ живѡтѡмѣ,
живѡтворѣщемѣ, ѿ
просвѣщающемѣ концѹ.

Ти знаеш, душо моя, как
бяха проклетн градовете, на
които Христос даде благата
вест: бой се от тоя пример,
да не пострадаш като тях,
които Владиката сравни със
содомляннѣ и ги осѣди на
ад.

Недей изпада в още по-
голяма мъка, о, душо моя,
чрез отчаянието, но като
си слушала за вярата на
хананейката, чиято дѣщеря
бе излекувана чрез Божието
слово, и ти извикай отдѣн
сърце: „Сине Давидов,
спаси и мен!“ - тъй както тя
завеше към Христа.

Слава: Да прославим Отца,
да превъзнесем Сина и
с вяра да се поклоним
на Божествения Дух -
неразделната Троица,
Единица по същество,
като на Светлина и (три)
Светлини, като на Живот
и (три) Живота, Която
животвори и просвещава от
край до край вселената.

И нынѣ, вѣгородичехъ:
Градъ твоѣ сохрани
вѣгородительнице пречитае,
вз тебѣ во сѣи вѣрнѣ
црѣтвѣи, вз тебѣ и
оутверждаеца, и тобою
повѣждаеи, повѣждаеца
всѣкое искушеніе, и
плѣнаеца рѣтники, и
проходитца послѣшаніе.

Припѣвъ: Прѣбне Ѡтче
андрее, молѣ вѣа ѡ насъ.

Андрее честный, и Ѡтче
треблѣннѣишій, пастырю
крѣтскій. не престай
молѣца, ѡ воспѣвающихъ
тѣ, да извѣнимца всѣ
гнѣва, и скорби, и тлѣніа,
и прегрѣшеній безмѣрныхъ,
чтѣщѣи твою пѣмать
вѣрнѣ.

И сега: Пречиста
Богородителко! Пази Твоя
град, защото чрез Тебе
той с вяра царува, пак
в Тебе се и утвърждава;
и побеждавайки чрез
Тебе, той надмогва всяко
изкушение, пленява
воюващите (срещу него) и
управлява подвластните му.

Преподобни отче Андрее,
моли Бога за нас!

Андрее досточтими, отче
преблажени, пастырю
Крѣтски! Не преставай да
се молиш за ония, които те
възпяват, та да се избавим
от всеки гняв, скръб, гибел
и прегрешения ние, които
искрено почитаме твоята
памет.